

Gmina Somonino

Plan Odnowy Miejscowości

Połączyno

na lata 2009-2016

Połączyno, 2009 r.

Opracowanie przygotowane na zlecenie:

Urzędu Gminy Somonino
ul. Ceynowy 21
83-314 Somonino

przez:

Doradztwo Strategiczno – Inwestycyjne „PROGRESS”
Jarosław Zielonka
Paprotnia 47
98-161 Zapolice

SPIS TREŚCI

I. WSTĘP.....	4
II. CHARAKTERYSTYKA GMINY SOMONINO.....	5
II.1. POŁOŻENIE.....	5
II.2. SFERA SPOŁECZNA.....	11
II.3. SFERA GOSPODARCZA.....	13
III. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI POŁĘCZYNO.....	16
III.1 POŁOŻENIE MIEJSCOWOŚCI I PRZYNALEŻNOŚĆ ADMINISTRACYJNA	16
III.2. POWIERZCHNIA I LUDNOŚĆ	17
III.3 HISTORIA	18
IV. INWENTARYZACJA ZASOBÓW MIEJSCOWOŚCI POŁĘCZYNO.....	19
IV.1. ZASOBY PRZYRODNICZE.....	19
IV.2 DZIEDZICTWO KULTUROWE	20
IV.3 OBIEKTY I TERENY	21
IV.4. OPIS I CHARAKTERYSTYKA OBSZARÓW O SZCZEGÓLNYM ZNACZENIU DLA ZASPOKOJENIA POTRZEB MIESZKAŃCÓW.....	21
IV.4 INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA	22
IV.5 INFRASTRUKTURA TECHNICZNA.....	23
IV.5.1. Zaopatrzenie w wodę	23
IV.5.2. Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków.....	23
IV.5.3. Zaopatrzenie w ciepło.....	24
IV.5.4. Zaopatrzenie w gaz	24
IV.5.5. Zaopatrzenie w energię elektryczną.....	24
IV.6 GOSPODARKA I ROLNICTWO	26
IV.7 KAPITAŁ SPOŁECZNY I LUDZKI	27
V. OCENA MOCNYCH I SŁABYCH STRON POŁĘCZYNA.....	28
VI. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ W OKRESIE CO NAJMNIEJ 7 LAT OD DNIA PRZYJĘCIA PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI, W KOLEJNOŚCI WYNIKAJĄCEJ Z PRZYJĘTYCH PRIORYTETÓW ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI Z PODANIEM SZACUNKOWYCH KOSZTÓW ICH REALIZACJI.	29
SPIS RYSUNKÓW	35
SPIS TABEL	36

I. WSTĘP.

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej stworzyło dla naszego kraju szereg dodatkowych możliwości rozwoju zarówno w wymiarze społecznym jak i gospodarczym mających charakter tak bezpośrednich korzyści finansowych jak i pośrednich możliwości korzystania z zalet wspólnego rynku. Jednocześnie proces integracji i sama możliwość skorzystania z jej dobrodziejstw wymusiła spełnienie pewnych standardów i norm formalnych co przejawia się także w procesie realizacji projektów współfinansowanych ze środków funduszy pomocowych UE.

Niniejszy dokument został opracowany dla gminy Somonino jako strategia rozwoju miejscowości Połączyno, wyznaczająca kierunki i cele jej rozwoju na lata 2009 – 2016. Jednocześnie Plan ma charakter i jest dostosowany do wymagań Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007 – 2013, Osi 3 – Działania „Odnowa i rozwój wsi” którego celem jest poprawa jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich. W ramach tego działania wspierane będą projekty o charakterze lokalnym których zasadność realizacji wynika z dokonanej diagnozy stanu obecnego i przyjętych perspektyw rozwoju danej miejscowości.

Powstanie przedmiotowego dokumentu miało charakter uspołeczniony i odbywało się przy aktywnym udziale społeczności lokalnej – mieszkańców miejscowości Połączyno. W pracach nad Planem – w ich koordynacji i konsultacjach – brali udział także eksperci zewnętrzni mający wiedzę i doświadczenie w planowaniu strategicznym. Prace nad Planem były konsultowane w trakcie 2 spotkań wiejskich z mieszkańcami Połączyna oraz z władzami gminy Somonino i pracownikami Urzędu Gminy merytorycznie odpowiedzialnymi za planowanie strategiczne i realizację projektów z funduszy UE na terenie gminy. Sporządzona na tej podstawie diagnoza stanu obecnego, analiza SWOT oraz lista najważniejszych dla miejscowości inwestycji do realizacji na najbliższe lata powstała w oparciu o analizę ankiet przeprowadzonych wśród mieszkańców Połączyna oraz dyskusji jakie miały miejsce w trakcie spotkań społeczności wiejskiej. Tym samym dołożono wszelkich starań aby zapisy dokumentu odzwierciedlały interesy zarówno mieszkańców Połączyna jak i władz gminy a jednocześnie były zgodne z zasadami prawa i założeniami idei zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich.

II. CHARAKTERYSTYKA GMINY SOMONINO.

II.1. POŁOŻENIE.

Gmina Somonino położona jest w środkowej części województwa pomorskiego, w powiecie kartuskim, na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, u stóp wzniesień zwanych Wzgórzami Szymbarskimi. Gmina Somonino graniczy:

- od północy z gminą miejsko – wiejską Kartuzy,
- od północno-wschodu z gminą miejsko – wiejską Żukowo,
- od zachodu z gminą wiejską Stężycą,
- od wschodu z gminą Przywidz,
- od południa z gminami: Nowa Karczma i Kościerzyna.

Gmina Somonino jest 6 co do wielkości gminą powiatu kartuskiego i zajmuje łączną powierzchnię 11 227 ha. Gmina liczy ogółem 16 sołectw: Borcz, Egiertowo, Goręczyno, Hopowo, Kamela, Kaplica, Ostrzyce, Piotrowo, Połęczyno, Ramleje, Rąty, Rybaki, Sławki, Somonino, Starkowa Huta, Wyczechowo oraz 20 miejscowości. Siedzibą władz gminy jest wieś Somonino położona nad rzeką Radunią.

Z większych miast znajdujących się w pobliżu Somonina wymienić należy:

- Aglomerację Trójmiejską – w odległości 50 km,
- Kościerzyna – w odległości 20 km,
- Kartuzy – w odległości 6 km,
- Żukowo – w odległości 20 km.

Rys 1. Położenie administracyjne gminy Somonino w województwie.

Źródło: Drogowy Atlas Polski, Forum, Warszawa, 2006 r.

Pod względem fizyczno – geograficznym gmina Somonino położona jest:

- w mezoregionie fizycznogeograficznym Pojezierze Kaszubskie, w kilku mikroregionach,
- w systemie zlewni Martwej Wisły – w tym w zlewni Motławy – w tym w zlewni Raduni,

- w systemie zlewni Wisły – w tym w zlewni Wierzycy (południowa część gminy), w tym również w zlewni Wietcisy,
- częściowo w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 111 „Subniecka Gdańska” – wiek utworów wodonośnych to kreda, a średnia głębokość ujęć to 150 m,
- w sąsiedztwie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 116 „Gołębiewo” (międzymorenowy) według dokumentacji hydrogeologicznej z 1997 r.; granica GZWP nr 116 przebiega na południe od granicy gminy w sąsiedztwie wsi Połęczyno,
- w strefach źródliskowych Wierzycy i Wietcisy oraz cieków będących dopływami Raduni,
- w obszarze węzłowym Pojezierza Kaszubskiego (z kilkoma biocentrami) w sieci ekologicznej ECONET-Polska; w hierarchii sieci ekologicznej jest to obszar o randze najwyższej,
- częściowo w – Kaszubskim Parku Krajobrazowym i jego otulinie, Kartuskim Obszarze Chronionego Krajobrazu i Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Raduni, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń; dla KPK obowiązują dodatkowo ustalenia „Planu ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego” zatwierdzone Rozporządzeniem Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r.; w planie ochrony KPK znajdują się również zapisy odnośnie otuliny o charakterze postulatów,
- częściowo w pośredniej strefie ochronnej ujęcia wody powierzchniowej „Straszyn” z rzeki Raduni, gdzie obowiązywały do dnia 6.08.2003 r. ustalenia decyzji Wojewody Gdańskiego 0-V-7226/1/93 z dnia 06.08.1993 r.

W gminie Somonino dominują następujące typy środowiska przyrodniczego:

- wysoczyzna morenowa (falista i pagórkowata strefa marginalna) z roślinnością pól uprawnych z glebami brunatnymi wyługowanymi i glebami płowymi (pseudobielicowe), w podłożu z glinami, piaskami gliniastymi i piaskami na glinie; woda i materia dostarczane są z atmosfery; dominuje spływ wody i jej ograniczone wsiąkanie oraz tranzyt materii ku terenom niżej położonym; energia słoneczna akumulowana jest głównie w roślinach i w glebie,
- równiny sandrowe z roślinnością pól uprawnych z glebami bielcowymi i rdzawymi, w podłożu z piaskami i żwirami; dominuje tu wsiąkanie wody w podłoże oraz występuje umiarkowany tranzyt wody i materii ku terenom niżej położonym; energia słoneczna akumulowana jest głównie w roślinach i w glebie,

- wysoczyzna morenowa (wały moren spiętrzonych, falista i pagórkowata strefa marginalna) ze zbiorowiskami leśnymi, z glebami brunatnymi wylugowanymi i glebami płowymi (pseudobielicowe), w podłożu z glinami, piaskami gliniastymi i piaskami na glinie; woda i materia dostarczane są z atmosfery; dominuje tu retencja wody i jej parowanie w zależności od uśłonecznienia.

Do najważniejszych zasobów środowiska przyrodniczego gminy Somonino należą:

- lasy – zajmują 36% pow. gminy; lasy prywatne zajmują 13% łącznej pow. lasów; lasy ochronne stanowią 15% łącznej pow. lasów; lasy posiadają duże i średnie potencjały – faunistyczny, florystyczny, produkcji tlenu i regeneracji powietrza oraz retencji wody; powierzchniowo dominują ubogie lasy bukowe i bukowo-dębowe oraz nasadzenia drzew szpilkowych w wieku powyżej 40 lat,
- zarośla i szuwały – występują w rynnach polodowcowych, w zagłębieniach wytopiskowych, wzdłuż jezior, cieków, na torfowiskach i mokradłach – o dużych i średnich potencjałach faunistycznym, florystycznym, produkcji tlenu i regeneracji powietrza,
- ciągi drzew krzewów, grupy drzew – występujące w rozproszeniu, szczególnie wzdłuż cieków, dróg i linii kolejowej – o średnich potencjałach faunistycznym, florystycznym, produkcji tlenu i regeneracji powietrza,
- roślinność parków w Borczu i Wyczehowie oraz starych cmentarzy – o średnich potencjałach faunistycznym, florystycznym, produkcji tlenu i regeneracji powietrza,
- jeziora – Trzebno, Rąty, Połeczyńskie, Piotrowskie, Ostrzyckie (przy granicy gminy) oraz małe jeziora i stawy bez nazwy – o dużych i średnich potencjałach faunistycznym i florystycznym oraz o bardzo dużym i dużym potencjale retencji wody,
- rzeki – Radunia (z jazem zastawkowym w Ostrzycach z wahaniami piętrzenia 0,5 m i średnim przepływem 1,6 m³/s), Wietcisa, Wierzyca; rzeki mają charakter potoków podgórskich o bardzo dużym i dużym potencjale faunistycznym, szczególnie w zakresie ichtiofauny, występuje tu m.in. głowacz białopłetwy, pstrąg potokowy i ciernik oraz gatunki chronione – strzebla potokowa, strzebla błotna, śliz, różanka i koza; z ssaków występuje tu przede wszystkim wydra,
- pozostałe ciek – o średnim potencjale faunistycznym,
- strefy źródliskowe Wierzy i Wietcisy oraz cieków będących dopływami Raduni; występują w sąsiedztwie działów wodnych – o dużym potencjale retencji wody,
- torfowiska wysokie, przejściowe i niskie z mokradłami oraz glebami torfowymi i mułowo-torfowymi do zachowania – tereny te stanowią ważne korytarze, ciągi i węzły ekologiczne o bardzo dużym i dużym potencjale retencji wody oraz bardzo dużych, dużych i średnich potencjałach faunistycznym i florystycznym,

- 4 biocentra (obecność fauny i flory o znaczeniu europejskim) z licznymi stanowiskami, ostojami i występowaniem chronionych roślin i zwierząt – **Jar Rzeki Raduni** z żyzną i ubogą buczyną, podgórskim łęgiem jesionowym, grądem zboczowym oraz liczne stanowiska rzadkich gatunków, w tym storczyków, stwierdzono występowanie bociana czarnego i ostoję bielika, **Torfowiska koło Bernardówki** z borem bagiennym i torfowiskiem wysokim, **Jeziora Raduńsko-Ostrzyckie i okolice, Torfowiska wysokie koło Somonina, Bór koło Borcza, Południowy skraj Kaszubskiego Parku Krajobrazowego** (lasy sosnowe i liczne torfowiska),
- gleby gruntów rolnych w III klasie bonitacyjnej – o dużym potencjale rolniczym; niewielkie tereny około 3 % gruntów rolnych w gminie,
- złoża kopalin udokumentowane – średni potencjał surowcowy – część złoża „Bernardyna”, piaski różnoziarniste ze żwirem, wydana koncesja do 29.09.2016 r. dla firmy „Orion”, działka nr 34/10 w Somoninie (część złoża w Kiełpinie, gm. Kartusy); pow. całego obszaru i terenu górniczego wynosi odpowiednio 1, 8672 ha i 2,519 ha.

Ochrona przyrody (związana z dużą bioróżnorodnością), krajobrazu naturalnego i środowiska w gminie Somonino dotyczy następujących terenów i obiektów:

- Kaszubski Park Krajobrazowy – 12 % pow. gminy, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń; obowiązują dodatkowo ustalenia „Planu ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego” zatwierdzone Rozporządzeniem Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r.,
- otulina Kaszubskiego Parku Krajobrazowego – część gminy, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń; w „Planie ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego” zatwierdzonego Rozporządzeniem Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. znajdują się również zapisy odnośnie otuliny o charakterze postulatów,
- Kartuski Obszar Chronionego Krajobrazu i Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Raduni – 20 % pow. gminy, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94

z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń,

- Rezerwat przyrody – „Jar Rzeki Raduni” krajobrazowy (i florystyczny) o pow. 84,2 ha, w tym w gm. Somonino 14,96 ha,
- 2 zespoły przyrodniczo-krajobrazowe (w granicach KPK); część pow. zespołów znajduje się w gminie, a część w gminach sąsiednich; są to – Rynna Brodnicko-Kartuska, Rynna Dąbrowsko-Ostrzycka, gdzie obowiązują ustalenia „Planu ochrony KPK” i Rozporządzenia Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. w sprawie zatwierdzenia „Planu ochrony KPK” oraz wyznaczenia w nim zespołów przyrodniczo-krajobrazowych,
- Pomniki przyrody, łącznie 9 – 2 głązy, 3 drzewa i 4 grupy drzew,
- Proponowane 88 pomników przyrody – 2 głązy i 86 drzew opisane w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Somonino” (1994),
- 4 projektowane użytki ekologiczne – 2 w „Planie ochrony KPK” – „Jezioro Rąty” i „Jezioro Piotrowskie z przyległymi mokradłami” (częściowo w gm. Somonino) oraz 2 w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Somonino” – „Nowy Dwór” i „Borcz”,
- Projektowany zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Ramleje” w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Somonino”,
- Projektowane powiększenie Przywidzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
- Obszary zgłoszone do europejskiej sieci Natura 2000 – Specjalne Obszary Ochrony (SOO), wytypowane na podstawie Dyrektywy Siedliskowej Unii Europejskiej (Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory)– Jeziora Raduńsko - Ostrzyckie, Jar Rzeki Raduni,
- Ostoje wg programu Corine (zachowanie dziedzictwa przyrodniczego Europy) – Jeziora Raduńsko - Ostrzyckie, Jar Rzeki Raduni, Borcz (ostoja ptaków),
- Korytarze i ciągi ekologiczne do zachowania
- Rynny polodowcowe, doliny rzeczne, zagłębienia wytopiskowe, torfowiska – konieczność ochrony przed zainwestowaniem,
- główne szlaki przemieszczania się zwierząt (przede wszystkim dużych ssaków) – konieczność ochrony przed zainwestowaniem i zabezpieczenie możliwości migracji zwierząt w poprzek dróg utwardzonych,
- Strefy źródłiskowe cieków opisane w rozdz. „Zasoby środowiska przyrodniczego”,
- Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 111 „Subniecka Gdańska” (miasto i duża część gminy) – wiek utworów wodonośnych to kreda, a średnia głębokość ujęć to 150m;

dokumentacja hydrogeologiczna z 1996 r. wykazała, że nie ma konieczności ustanawiania obszaru ochronnego zbiornika,

- Pośrednia strefa ochronna ujęcia wody powierzchniowej „Straszyn” z rzeki Raduni, gdzie obowiązywały do dnia 6.08.2003 r. ustalenia decyzji Wojewody Gdańskiego 0-V-7226/1/93 z dnia 06.08.1993 r.,
- Punkty widokowe – „Jastrzębia Góra” (na granicy z gm. Kartuzy), „Trzebińska Góra” i inne; konieczność ochrony samego punktu widokowego i panoramy na kierunku patrzenia.

Ochrona krajobrazu kulturowego w gminie Somonino dotyczy:

- Obiektów wpisanych do rejestru zabytków
- Zespoły dworsko-parkowe w Borczu i Wyczechowie, kościół w Goręczynie, dom w Ostrzycach, dom i kuźnia w Hopowie,
- Obiektów archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków – cmentarzysko kurhanowe z kręgami kamiennymi z okresu wpływów rzymskich w Borczu, grodziska z wczesnego średniowiecza w Borczu, Piotrowie i Rątach, osada z wczesnego średniowiecza w Piotrowie, cmentarzysko kurhanowe z epoki brązu w Wyczechowie,
- Wsi o wysokich wartościach kulturowych i krajobrazowych – Piotrowo (w KPK), Goręczyno, Hopowo,
- Stref ochrony konserwatorskiej, ekspozycji i ochrony krajobrazu oraz ochrony i obserwacji archeologicznej, które należy wyznaczyć w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego; ustalenia w nich zawarte należy uwzględnić przy działaniach realizacyjnych,
- Trasy z ciągami widokowymi – droga kaszubska Brodnica Dolna – Ostrzyce – Wieżyca oraz odcinek Egiertowo – Rybaki,
- Projektowanego Parku Kulturowego Kartusko-Mirachowskiego.

II.2. SFERA SPOŁECZNA

Według danych GUS na koniec 2009 roku gminę Somonino zamieszkiwało w sumie 9 562 mieszkańców, z czego 50,8% stanowili mężczyźni, przez co wskaźnik feminizacji na terenie gminy sięgnął poziomu 97 K/100 M i był niższy od notowanego w skali całego powiatu kartuskiego (100 K/100 M). Gęstość zaludnienia w gminie sięgnęła w tym roku poziomu 85 mieszkańców/km² powierzchni co było także wielkością niższą od notowanej w skali całego powiatu (104 mieszkańców/km²).

Ogólne tendencje w zakresie rozwoju sfery społecznej w gminie są zbliżone z notowanymi w skali powiatu. Charakterystyczny dla obszaru gminy jest niższy niż w powiecie przyrost naturalny na poziomie 8,50‰ (8,60‰ dla powiatu) oraz niski poziom liczby zawieranych małżeństw – 7,60‰ w skali roku (przy 7,80‰ dla powiatu).

Znacznie gorzej – i odmiennie niż ma to miejsce w skali powiatu – przedstawiała się natomiast w gminie sytuacja w zakresie salda migracji, które w 2009 roku było relatywnie niskie - na poziomie 0,67‰ przy wysokiej wartości notowanej w tym czasie dla całego powiatu (7,63‰).

Relatywnie korzystnie przedstawia się natomiast sytuacja w przypadku struktury wieku mieszkańców gminy gdzie notowany jest wysoki udział mieszkańców w wieku przedprodukcyjnym – 28,2% i niższy niż np. w skali powiatu udział grupy mieszkańców w wieku poprodukcyjnym – 10,7% mieszkańców gminy. Relatywnie mniej korzystnie niż ma to miejsce w skali powiatu przedstawia się natomiast wskaźnik obciążenia demograficznego, według którego na 100 osób w wieku produkcyjnym w gminie przypada 63,60 osoby w wieku nieprodukcyjnym. Szczegółowe dane demograficzne dotyczące gminy i jej sytuacji na tle powiatu przedstawia tabela nr 1.

Tab 1. Charakterystyka demograficzna gminy Somonino na tle powiatu kartuskiego w 2009 roku.

Obszar	Liczba ludności	Ludność na 1 km2	Kobiety na 100 mężczyzn	Małżeństwa na 1000 ludności	Przyrost naturalny na 1000 ludności	Ludność w wieku nieprodukcyjnym na 100 osób w wieku produkcyjnym	Saldo migracji	Ludność w wieku przed.	Ludność w wieku prod.	Ludność w wieku poprod.
Gmina Somonino	9 562	85,00	97,00	7,60	8,50	63,60	6	28,2	61,10	10,70
Powiat kartuski	115 699	104,00	100,00	7,80	8,60	60,90	883	26,5	62,10	11,40

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych GUS.

II.3. SFERA GOSPODARCZA.

Główną dziedziną gospodarki w gminie Somonino pozostaje rolnictwo. Tworzy je 770 gospodarstw rolnych o średniej powierzchni 9,5 ha z czego 580 gospodarstw to gospodarstwa większe niż 1 ha. Rolnictwo koncentruje się zarówno na produkcji zwierzęcej jak i roślinnej. Produkcja roślinna obejmuje uprawę zbóż oraz roślin okopowych i pastewnych. Produkcja zwierzęca – hodowlą bydła i trzody chlewnej, owiec oraz drobiu.

Drugą dziedziną gospodarki w Somoninie jest stale rozwijająca się turystyka. Według danych Urzędu Gminy funkcjonuje tu 10 sezonowych i 4 całoroczne ośrodki wypoczynkowe. Ponadto są także kwatery letniskowe i agroturystyczne. Jest strzeżone gminne kąpielisko. Łączna liczba miejsc noclegowych w Gminie sięga 1 100 miejsc, w tym:

- w pensjonatach - 258,
- kwaterach agroturystycznych - 105,
- kwaterach prywatnych - 75,
- na polach biwakowych 560.

Niewielki udział w gospodarce gminy ma także rzemiosło. Dobrze rozwinięta jest sieć handlowa, gorzej – usługowa. Brak np. usług szewskich, krawieckich. Większość mieszkańców gminy utrzymuje się z rolnictwa, część z turystyki, część utrzymuje się z pracy w drobnych zakładach rzemieślniczych, część zatrudniona jest w przemyśle drzewnym.

Według danych GUS w 2009 roku w gminie było zanotowanych w sumie 609 podmiotów gospodarczych co dawało wskaźnik rozwoju przedsiębiorczości na poziomie 63,68 podmiotów/1000 mieszkańców. Była to jednocześnie wielkość niższa od notowanej na terenie całego powiatu - gdzie wyniosła 86,16 podmiotów zarejestrowanych/1000 mieszkańców.

Wśród podmiotów zarejestrowanych w gminie 96% to firmy sektora prywatnego wśród których dominują przedsiębiorstwa działające jako osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą (81,93% wszystkich podmiotów).

Tab 2. Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze regon wg sektorów własnościowych

Wyszczególnienie	J. m.	Gmina Somonino		Powiat Kartuski	
		Liczba	%	Liczba	%
Ogółem	jed.gosp.	609	100,00	9 969	100,00
Sektor publiczny					
Podmioty gospodarki narodowej ogółem	jed.gosp.	26	4,26	294	2,94
Państwowe i samorządowe jednostki prawa budżetowego ogółem	jed.gosp.	23	3,77	234	2,34
Przedsiębiorstwa państwowe	jed.gosp.	0	0,00	0	0,00
Spółki handlowe	jed.gosp.	0	0,00	6	0,06
Spółki handlowe z udziałem kapitału zagranicznego	jed.gosp.	0	0,00	0	0,00
Państwowe i samorządowe jednostki prawa budżetowego, gospodarstwa pomocnicze	jed.gosp.	1	0,16	2	0,02

Sektor prywatny					
Podmioty gospodarki narodowej ogółem	jed.gosp.	583	95,73	9 675	97,05
Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą	jed.gosp.	499	81,93	8 163	81,88
Spółki handlowe	jed.gosp.	29	4,76	574	5,75
Spółki handlowe z udziałem kapitału zagranicznego	jed.gosp.	10	1,64	100	1,00
Spółdzielnie	jed.gosp.	2	0,32	29	0,29
Fundacje	jed.gosp.	1	0,16	16	0,16
Stowarzyszenia i organizacje społeczne	jed.gosp.	17	2,79	216	2,16

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Jednym z przejawów relatywnie niższego poziomu rozwoju przedsiębiorczości w gminie jest problem wysokiej stopy bezrobocia na tym terenie w tym bezrobocia ukrytego – mającego szczególnie duże znaczenie w gminach rolniczych o rozdrobnionej strukturze agrarnej. Według danych Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Gdańsku na koniec 2009 roku w gminie było oficjalnie zarejestrowanych 368 bezrobotnych czyli 3,84 % mieszkańców całej gminy. Była to wartość relatywnie wyższa od notowanej w skali powiatu gdzie wielkość tego wskaźnika wahała się w granicach 3,22%. W strukturze bezrobotnych widoczny jest udział kobiet które stanowią w gminie 51,6 % wszystkich bezrobotnych – przy 54 % w skali całego powiatu. Jednocześnie jak zaznaczono powyżej znaczącym problemem w gminie jest także kwestia bezrobocia ukrytego – niwelowana jednak w okresie sezonu turystycznego prowadzeniem przez część mieszkańców działalności związanej z obsługą ruchu turystycznego w regionie.

Jednocześnie należy wskazać, że cały region powiatu kartuskiego należy do regionów o relatywnie niższej stopie bezrobocia w porównaniu z ogółem województwa. Według danych GUS na koniec 2009 roku stopa bezrobocia rejestrowanego w skali powiatu sięgnęła poziomu 9,7 % przy 12 % w skali całego województwa.

Bardzo ważnym elementem gospodarki na terenie gminy, którego znaczenie jednocześnie rośnie z roku na rok jest rozwój branży turystycznej. Gmina Somonino położona na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, u stóp wzniesień zwanych Wzgórzami Szymbarskimi, charakteryzując się urozmaiconą rzeźbą terenu i czystością środowiska przyrodniczego oraz licznymi walorami środowiska kulturowego jest bardzo atrakcyjnym miejscem dla rozwoju funkcji turystycznej i rekreacyjnej. Największą popularnością wśród turystów na terenie gminy cieszy się letniskowa wieś Ostrzyce, położona wśród lasów, nad jeziorem, po którego obydwu stronach, znajdują się punkty widokowe: Jastrzębia Góra, Trzebińska Góra, w pobliżu rezerwatu przyrody. Ważnym atutem gminy jest także dobre zagospodarowanie jej walorów w infrastrukturę turystyczną oraz bogaty kalendarz atrakcji turystycznych. Turystów przyciągają liczne pensjonaty, hotele, ośrodki, gospodarstwa agroturystyczne, jak również kąpieliska, wypożyczalnie sprzętu wodnego, korty tenisowe oraz ośrodki jazdy konnej. Obecnie na terenie gminy organizowanych jest corocznie około 23 cyklicznych imprez o charakterze turystycznym i kulturalnym. Jednocześnie na terenie gminy znajduje się obecnie: 11 gospodarstw agroturystycznych, 10

ośrodków wypoczynkowych, 9 kwater prywatnych, 1 pole namiotowe, 5 ośrodków oferujących domki letniskowe, 2 kąpieliska gminne, 4 wypożyczalnie rowerów, 10 obiektów gastronomicznych. Tym samym gmina Somonino stanowi jeden z najatrakcyjniejszych obszarów Szwajcarii Kaszubskiej dla turystów.

III.2. POWIERZCHNIA I LUDNOŚĆ

Całkowita powierzchnia sołectwa Połączyno wynosi 675,70 ha co stanowi 6,02 % powierzchni gminy Somonino (powierzchnia gminy zajmuje bowiem obszar 11 227 ha). Szczegółowa struktura użytkowania gruntów Połączyna przedstawiona została w poniższej tabeli.

Tab 3. Struktura użytkowania gruntów w miejscowości Połączyno w ha w 2009 roku.

L.p.	Użytek	Powierzchnia w ha
1.	B (siedlisko rolnicze)	14,1078
2.	Bi (budowlane)	2,2761
3.	Bp (budowlane pastwiska)	0,8628
4.	Bz (budowlane zabudowane)	0,2700
5.	dr (drogi)	19,8243
6.	Ls (las)	78,0409
7.	Lz (zadrzewienia)	0,8182
8.	Ł (łąki)	55,0387
9.	N (nieużytki)	38,2479
10.	Ps (pastwiska)	100,3842
11.	R (grunty orne)	341,5603
12.	S (sady)	0,1500
13.	Tr (tereny różne)	0,0002
14.	W (woda)	4,7369
15.	Wp (wody przepływowe)	19,3800
RAZEM:		675,6983

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Somonino.

Z analizy przedstawionej struktury użytkowania gruntów wynika, że dominującą formą są grunty orne, które na terenie sołectwa zajmują 50,5%. Znaczną powierzchnię bo aż 14,9% całkowitej powierzchni sołectwa pokrywają pastwiska, następnie 11,7% stanowią lasy i 8,1% łąki. Porównując te dane ze strukturą użytkowania gruntów na terenie Gminy Somonino należy wskazać na znacznie większy udział gruntów ornych, które w gminie Somonino stanowią 38% oraz pastwisk stanowiących w strukturze użytkowania gruntów gminy 6,1%. Natomiast znacznie mniej powierzchni sołectwa w porównaniu z powierzchnią gminy zajmują lasy, które stanowią aż 36,4% powierzchni gminy Somonino (dane dotyczące struktury użytkowania gruntów dla Gminy Somonino z GUS za 2005 r.).

Według danych Urzędu Gminy Somonino na dzień 31 grudnia 2009 r. miejscowość zamieszkuje w sumie 355 osób, z czego 178 (50,1%) to kobiety a 177 (49,9%) mężczyźni. Z tego względu Połączyno jest jedną z mniejszych wsi sołeckich gminy. Mieszkańcy Połączyna stanowią 3,7% całkowitej ludności gminy Somonino (liczba mieszkańców gminy na 31.12.2009 r. wynosi 9 562 osoby).

Poniższa tabela przedstawia strukturę wiekową mieszkańców miejscowości, która kształtuje się następująco:

Tab 4. Struktura wiekowa mieszkańców Połęczyna

Wiek (w latach)	Kobiety	Mężczyźni	Razem	%
Przedprodukcyjny (0-18)	53	57	110	31
Produkcyjny (kobiety 18-59, mężczyźni 18-64)	99	106	205	58,6
Poprodukcyjny (kobiety pow. 59, mężczyźni pow. 64)	27	13	40	10,4
Razem:	179	176	355	100

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy

Analizując strukturą wiekową ludności miejscowości w porównaniu z danymi dotyczącymi mieszkańców gminy Somonino należy stwierdzić, że jest ona zbliżona do struktury wiekowej w gminie Somonino, w której 28,2% stanowi ludność w wieku przedprodukcyjnym, 61,1% to mieszkańcy w wieku produkcyjnym a 10,7% stanowią osoby w wieku poprodukcyjnym.

III.3 HISTORIA

W 1255 r. wieś Połęczyno (dawne nazwy: Połęcin, albo Połęcino, Polusino (1255, 1711), niem. Pollentschin) nadana została przez ks. Sambora II cystersom w Łeknie. W 1298 r. biskup kujawski Wisław zrzekł się praw do dziesięcin ze wsi Połęczyno. Jeszcze zanim cystersi zrzekli się swoich praw do wsi Zakon Krzyżacki nadał te dobra w 1420 r. jako puste braciom Mikołajowi i Piotrowi na prawie magdeburskim. Obejmowały one wówczas 64 morgi obszaru, z których dwie przeznaczone były dla mającego tu stanąć kościoła, co jednak nie nastąpiło. W 1457 r. Połęczyno nabył zakon Kartuzów, a następnie ziemie te przypadły klasztorowi w Żukowie. W 1772 roku król pruski przydzielił te własności zakonne Urzędowi Majątków Państwowych w Skarszewach. W 1869 r. liczyło 335 mieszkańców (47 katolików, 283 ewangelików, 5 żydów) zamieszkujących 41 domostwa. Katolicy należeli do parafii w Goręczynie a ewangelicy w Szymbarku. We wsi znajdowała się szkoła ewangelicka. Po 1918 roku w 65% Połęczyno i okolice zamieszkiwała ludność niemiecka. Dla polskiej części społeczności Połęczyna okres okupacji przyniósł prześladowania i znaczne ofiary, wymordowano wówczas 11 ojców z polskich rodzin.

Do sołectwa Połęczyno należy wieś Jelnica (dawne nazwy: Jegmuc, niem: Jäcknitz).

Wieś założona około 1600 r. w miejscu po wyrzebiezonych lasach dawne dobra w powiecie kartuskim, wydane w wieczystą dzierżawę przez klasztor Kartuzów – wcześniejszych właścicieli. W 1670 r. osadnik Janusz Rink płacił z Jeknicy 10 zł. dzierżawy. ok. 1880 r. wieś liczyła 666 mórg ziemi uprawnej. Zamieszkiwało ją 47 mieszkańców (wszyscy ewangelicy) w 5 domostwach. Wieś należała do parafii katolickiej Goręczyno, szkoła znajdowała się w Połęczynie a poczta w Przywidzu.

III.4 Przestrzenna struktura miejscowości

Wieś Połęczyno nie posiada charakterystycznej formy układu przestrzennego. Jej struktura jest nieregularnie rozproszona, składają się na nią tradycyjne zabudowania zagrodowe (dwu – czterobudynkowe) usytuowane swobodnie przy zbiegających się drogach wewnętrznych wsi.

Rys 3. Nieregularny układ przestrzenny Połęczyna
Zdjęcie: Autor

Na wzniesieniu wybudowany został kościół, za nim znajduje się budynek, w którym mieści się szkoła podstawowa. Oba obiekty są ważnymi elementami układu przestrzennego miejscowości. Na terenie Połęczyna znajdują się dwa cmentarze, jeden poewangelicki w centrum i katolicki poza wsią.

IV. INWENTARYZACJA ZASOBÓW MIEJSCOWOŚCI POŁĘCZYNO.

IV.1. ZASOBY PRZYRODNICZE

Najważniejszym walorem naturalnym miejscowości Połęczyno jest jego położenie w otulinie **Kaszubskiego Parku Krajobrazowego**. Obszar parku wraz z otuliną jest jednym z największych powierzchniowo obszarów chronionych w gminie Somonino. Kaszubski Park Krajobrazowy został utworzony w 1983r. Park obejmuje swoimi granicami centralny obszar etnicznej Kaszubszczyzny, określony jako wyróżniający się geograficznie region zwany Pojezierzem Kaszubskim. Powierzchnia Parku wynosi 33 202 ha, powierzchnia otuliny 32 494 ha. Lasy w parku zajmują ok. 34%, użytki rolne ok. 50%, a wody powierzchniowe ponad 10%. Park charakteryzuje bardzo urozmaicona rzeźba terenu. Występują tu wysoczyzny morenowe i wysokie wzgórza czołowomorenowe, rynny jeziorne, doliny rzeczne i fragmenty równin sandrowych. Największe zgrupowanie stanowią Wzgórza Szymbarskie o średnich wysokościach powyżej

260 m n.p.m., z najwyższym wzniesieniem w Polsce północnej - Wieżycą (328,6 m n.p.m.). Cechą charakterystyczną Parku są liczne zagłębienia terenu, których większość powstała po ustąpieniu lądolodu na skutek wytapiania się martwego lodu. Często wypełniane są jeziorami zwanymi wytopiskowymi, a niektóre zajęte przez torfowiska. Silnie rozbudowana jest sieć hydrograficzna ze źródłkowymi odcinkami Raduni, Łeby i Bukowiny oraz licznymi jeziorami o skomplikowanej linii brzegowej i znacznej głębokości. Znajdują się tu płaty bardzo wartościowej roślinności leśnej i nie leśnej (łąki, torfowiska). Na obszarach leśnych dominują buczyny kwaśne i lasy bukowo - dębowe, natomiast w części południowej bór mieszany.

W odległości ok. 1 km od centrum wsi znajduje się Jezioro Połęczyńskie - jezioro rynnowe o powierzchni 38,4 ha, położone na granicy powiatów kartuskiego i gdańskiego. Jezioro jest wykorzystywane głównie w celach rekreacyjno-turystycznych.

IV.2 DZIEDZICTWO KULTUROWE

W Połęczynie istnieją zachowane elementy historyczne i tradycyjnego rozplanowania do których należą:

a) obiekty:

- posiadające wartości kulturowe – przykłady tradycyjnego budownictwa murowanego z XIX/XX wieku (szkoła)
- posiadające zachowane elementy kulturowe (domy mieszkalne, chaty, budynki gospodarcze)

b) zespoły zabytkowe (wpisane i nie wpisane do wojewódzkiej ewidencji zabytków):

- Kościół pw. Św. Andrzeja Boboli
- cmentarz katolicki
- cmentarz poewangelicki
- miejsce pamięci (pomnik poświęcony czci pomordowanych Polaków w 1939 roku)

c) mała architektura, rzeźba (zabytkowe i współczesne przykłady form regionalnych):

- drewniane krzyże
- nagrobki na cmentarzu katolickim i relikty nagrobków na cmentarzu poewangelickim

IV.3 OBIEKTY I TERENY

Przez miejscowość Połęczyno przebiega trasa rowerowa „Trzech Jezior” - niebieski szlak rowerowy o długości 18,5 km., który w większości przebiega przez teren gminy Przywidz. Początek i koniec szlaku znajdują się w Przywidzu, jego trasa przebiega wzdłuż trzech jezior: Przywidzkiego Małego, Połeczyńskiego, i jeziora Głębokiego koło Klonowa Dolnego i prowadzi przez: Przywidz - Piekło Dolne - Czarna Huta – Połęczyno - Jezioro Połczyńskie – Roztoka - Nowa Wieś Przywidzka – Michalin – Koronki - Huta Dolna -Klonowo Dolne - Przywidz. Nad jeziorem Połeczyńskim, mniej więcej w połowie trasy, szlak zahacza o gospodarstwo agroturystyczne Kozi Dwór, gdzie istnieje możliwość postoju. Wzdłuż jeziora Połeczyńskiego szlak wiedzie kawałkiem historycznej granicy Wolnego Miasta Gdańska. Oprócz malowniczych jezior na trasie szlaku występują znaczne różnice wysokości względnej terenu.

Rys 4. Niebieski szlak rowerowy biegnący przez Połęczyno
Zdjęcie: Autor

IV.4. OPIS I CHARAKTERYSTYKA OBSZARÓW O SZCZEGÓLNYM ZNACZENIU DLA ZASPOKOJENIA POTRZEB MIESZKAŃCÓW.

O formach i kierunkach zagospodarowania przestrzennego wsi Połęczyno decyduje przede wszystkim fakt, iż w wyniku czynników historycznych miejscowość nie posiada charakterystycznej formy układu przestrzennego. Jej struktura jest nieregularnie rozproszona, składają się na nią tradycyjne zabudowania zagrodowe (dwu – czterobudynkowe) usytuowane swobodnie przy

zbiegających się drogach wewnętrznych wsi. Tym samym w Połęczynie nie wykształcił się układ przestrzenny wskazujący wprost na charakterystyczne miejsce pełniące rolę centrum wsi. Bardzo ważnymi elementami układu przestrzennego jest natomiast wybudowany na wzniesieniu Kościół pw. Św. Andrzeja Boboli, za którym znajduje się budynek, w którym mieści się szkoła podstawowa. Tym samym z uwagi na pełnione funkcje przez oba te obiekty oraz znaczny obszar przez nie zajmowany w tym zlokalizowany w ich sąsiedztwie teren przeznaczony na zagospodarowanie na funkcje infrastruktury społecznej i rekreacyjnej, teren wokół tych obiektów pełni szczególne znaczenie dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców. Potrzeby w tym zakresie obejmują przede wszystkim zagospodarowanie terenu wokół Kościoła w parkingi i miejsca zieleni oraz stworzenie ogólnodostępnej infrastruktury rekreacyjnej: placów zabaw, boiska itp.

IV.4 INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA

Rozwój sfery społecznej w Połęczynie oparty jest o działanie następujących obiektów infrastrukturalnych:

- Szkoły Podstawowej
- Kościoła parafialnego w Połęczynie pw. św. Andrzeja Boboli

Szkoła Podstawowa w Połęczynie – Łącznie do szkoły uczęszcza 46 dzieci, które dowożone są dodatkowo z miejscowości Kaplica i Częstocin. Przy szkole znajdują się dwa boiska: do piłki nożnej i koszykowej oraz plac zabaw dla najmłodszych.

Rys 5. Szkoła Podstawowa w Połęczynie
Zdjęcie: Autor

Kościół pw. Św. Andrzeja Boboli – wybudowany został w 1912 roku i do I wojny światowej stanowił filię kościoła ewangelickiego w Szymbarku, a do końca II wojny światowej służył ludności protestanckiej. Za zezwoleniem Kurii Biskupiej w 1947 roku odbyło się tam pierwsze nabożeństwo. W 1962 r. wybrano patrona – św. Andrzeja Bobolę. Obecnie kościół jest filią

kościół w Grabowie (miejscowość położona na terenie powiatu kościerskiego). Przy kościele znajduje się cmentarz. Obiekt objęty został wojewódzką ewidencją zabytków.

Rys 6. Kościół pw. Św. Andrzeja Boboli w Połączynie
Zdjęcie: Autor

IV.5 INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

IV.5.1. ZAOPATRZENIE W WODĘ

Mieszkańcy Połączyna, podobnie jak większość mieszkańców gminy Somonino zaopatrywani są w wodę z ujęć podziemnych, ujmujących wody czwartorzędowego poziomu wodonośnego. Główna warstwa wodonośna czwartorzędu położona jest bezpośrednio pod glinami zwałowymi zlodowacenia bałtyckiego i zbudowana jest z różnoziarnistych piasków, pospółek i żwirów. Miąższość warstwy waha się w granicach od kilku do kilkunastu metrów, a znaczny zasięg terytorialny nadaje jej charakter zbiornika wód podziemnych.

Na terenie sołectwa Połączyno nie funkcjonuje ujęcie wody podziemnej. Mieszkańcy wsi zasilani są w wodę z ujęcia Rybaki. Długość sieci wodociągowej na terenie sołectwa wynosi 9,2 km co stanowi 7,3% całkowitej sieci wodociągowej na terenie gminy Somonino. Prawie wszyscy mieszkańcy korzystają z sieci wodociągowej, poziom zwodociągowania w Połączynie wynosi bowiem 97%.

IV.5.2. ODPROWADZANIE I OCZYSZCZANIE ŚCIEKÓW

Na dzień dzisiejszy na terenie miejscowości Połączyno nie istnieje sieć kanalizacyjna. Ścieki sanitarne gromadzone są w zbiornikach bezodpływowych z których wywożone są wozami

aseinizacyjnymi do oczyszczalni ścieków, odprowadzane przez osadniki gnilne do wód powierzchniowych lub odpływają bez oczyszczenia do wód powierzchniowych i do ziemi.

Na obszarze gminy a tym samym miejscowości Połęczyno nie funkcjonują zorganizowane systemy odprowadzania i oczyszczania ścieków opadowych. Wody deszczowe odprowadzane są powierzchniowo, a istniejące gdzieś fragmentaryczne odcinki kanałów deszczowych odwadniają niewielkie powierzchnie terenów utwardzonych.

Na terenie Gminy Somonino funkcjonuje poprawnie zorganizowany system wywozu odpadów. Odpady stałe pochodzące z miejscowości Połęczyno wywożone są na urządzone składowisko odpadów w Szadółkach, zgodnie z porozumieniem zawartym pomiędzy Gminą Somonino a Gminą Gdańsk.

Miejscowość Połęczyno objęta jest systemem wywozu nieczystości funkcjonującym na terenie gminy Somonino opartym na współpracy z prywatnymi i komunalnymi zakładami zajmującymi się wywozem nieczystości płynnych na podstawie koncesji nadanej przez Wójta Gminy Somonino. Ścieki z terenu miejscowości Połęczyno wywożone są do oczyszczalni ścieków w Sławkach, która mieści się na terenie gminy Somonino.

IV.5.3. ZAOPATRZENIE W CIEPŁO

Na terenie Gminy Somonino a tym samym na terenie miejscowości Połęczyno nie ma zorganizowanego systemu zaopatrywania w ciepło. Źródła ciepła stanowią lokalne i indywidualne kotłownie. Kotłownie lokalne opalane są z reguły węglem lub olejem opałowym. Kotłownie indywidualne w budownictwie mieszkaniowym i zagrodowym opalane są w ok. 40-50% drewnem i odpadami z drewna.

IV.5.4. ZAOPATRZENIE W GAZ

Na obszarze Gminy Somonino a tym samym na terenie miejscowości Połęczyno nie występuje sieć z gazem ziemnym. Występujące w tym zakresie potrzeby zaspokajane są przez sprawnie działający system dystrybucji butlowego gazu płynnego.

IV.5.5. ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ

Z energii elektrycznej korzysta 100% mieszkańców Połęczyna. Odbiorcy energii elektrycznej zasilani są przez stacje transformatorowe 15/0,4 kV, pracujące prawie wyłącznie jako

końcowe na odczepach od linii magistralnych. Większość stacji to stacje słupowe z transformatorami od 30 do 250 kV A.

Sieć rozdzielcza niskiego napięcia jest siecią napowietrzną, posadowioną na słupach betonowych.

Powszechnym stosowanym systemem ochrony od porażeń jest zerowanie.

IV.6 GOSPODARKA I ROLNICTWO

Gospodarka miejscowości Połączyno oparta jest obecnie o rozwój dwóch podstawowych sektorów: rolnictwo oraz usługi dla ludności, z czego dominującą formą jest rolnictwo. Niestety ukształtowanie terenu miejscowości oraz klimat nie sprzyjają prowadzeniu rolnictwa na wysokim poziomie. Struktura jakości gruntów według klas gleb przedstawiona została w poniższej tabeli:

Tab 5. Struktura jakości gruntów według klas gleb w ha.

L.p.	Klasa	Powierzchnia ha	% powierzchni
1.	I	0,00	0,00
2.	II	0,00	0,00
3.	III	0,00	0,00
4.	IV	216,0648	31,98
5.	V	308,2382	45,62
6.	VI	54,3567	8,04
7.	Pozostałe	97,0386	14,36
8.	Razem	675,6983	100,00

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy.

Klasa bonitacyjna gruntów na terenie Połączyna świadczy o niskiej jakości gleb pod kątem rolniczego użytkowania. Obecnie w miejscowości brak jest gleb klas I, II i III. Zdecydowanie dominują natomiast tutaj gleby klasy V które zajmują ponad 45 % całkowitej powierzchni Połączyna. Równie spory udział mają gleby klasy IV – prawie 32% powierzchni. Taka struktura decyduje o relatywnie słabych warunkach glebowych dla rozwoju rolnictwa, które z racji tego może się opierać głównie na uprawie niewymagających zbóż i roślin okopowych oraz produkcji zwierzęcej.

Tab 6. Struktura wielkościowa gospodarstw rolnych w Połączyno.

L.P.	Wielkość gospodarstwa w ha	Liczba gospodarstw	% gospodarstw
1.	do 1 ha	0	0,00
2.	od 1 do 6 ha	50	64,10
3.	od 6 do 10 ha	14	17,95
4.	od 10 do 20 ha	13	16,67
5.	pow. 20 ha	1	1,28
6.	Razem	78	100,00

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy.

Obecnie działalności rolniczą w Połączynie prowadzi 78 gospodarstw rolnych. Struktura wielkościowa tych gospodarstw wskazuje, że dominują wśród nich jednostki małe o powierzchni do 6 ha, które stanowią w sumie ponad 64 % wszystkich gospodarstw. Każde prowadzone tutaj

gospodarstwo rolne ma powierzchnię co najmniej 1 ha, a tylko jedno gospodarstwo jest prowadzone na powierzchni powyżej 20 ha.

Według danych Urzędu Gminy Somonino na dzień 31.12.2009r. na terenie miejscowości Połączyno zarejestrowanych było 8 podmiotów gospodarczych. Liczba ta wskazywała, że w Połączynie istnieje 1,3% wszystkich podmiotów zarejestrowanych w całej gminie. Jednocześnie wskaźnik rozwoju przedsiębiorczości sięgał w badanej miejscowości poziomu 28 podmiotów przypadających na 1000 mieszkańców. Była to wielkość znacznie niższa od notowanej średnio w skali całej gminy (64 podmiotów) co wskazuje na relatywnie niski poziom rozwoju tej dziedziny życia gospodarczego w Połączynie.

Poniższa tabela obrazuje rodzaje prowadzonej działalności gospodarczej na terenie Połączyna:

Tab 7. Rodzaje prowadzonej działalności gospodarczej w Połączynie

L.p.	Rodzaj działalności	Liczba
1.	Usługi budowlane	5
3.	Inne usługi	3
Razem:		8

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych UG Somonino

Jak wynika z powyższej tabeli w Połączynie prowadzone są głównie firmy oferujące usługi budowlane i okołobudowlane. W pozostałych dziedzinach mieszkańcy korzystają z usług w pobliskich miejscowościach: Egiertowie czy Somoninie. Wśród istniejących podmiotów zdecydowanie dominują małe, rodzinne firmy zatrudniające kilku pracowników.

IV.7 KAPITAŁ SPOŁECZNY I LUDZKI

Na obszarze miejscowości Połączyno nie działają zarejestrowane organizacje pozarządowe. Mieszkańcy wsi organizują się jednak często w sposób nieformalny, np. młodzież wiejska często bierze udział jako reprezentanci miejscowości w gminnych zawodach sportowych i rekreacyjnych. Na terenie miejscowości organizowane są przez władze sołectwa i gminy cykliczne imprezy - festyny dla mieszkańców, w ramach których odbywają się zawody wędkarskie nad Jeziorem Połczyńskim oraz konkursy i zabawy dla dzieci i młodzieży wiejskiej.

V. OCENA MOCNYCH I SŁABYCH STRON POŁĘCZYNA.

Na podstawie przeprowadzonej diagnozy stanu obecnego miejscowości Połęczyno poniżej przedstawiono analizę SWOT przedstawiającą mocne strony (Strengths), słabe strony (Weaknesses), szanse (Opportunities), zagrożenia (Threats) pokazujące potencjał Połęczyna i możliwości rozwoju tej miejscowości w najbliższej przyszłości.

Tab 8. Analiza SWOT dla miejscowości Połęczyno.

Mocne strony	Słabe strony
▪ położenie na terenie otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego ▪ położenie na terenie najatrakcyjniejszej części Pojezierza Kaszubskiego – Szwajcarii Kaszubskiej ▪ bliskość atrakcyjnego rekreacyjnie Jeziora Połeczyńskiego ▪ atrakcyjne walory środowiska kulturowego, ▪ szlak rowerowy przebiegający przez miejscowość ▪ korzystne położenie komunikacyjne, ▪ dobre wyposażenie w infrastrukturę wodociagową, ▪ dobre wyposażenie w infrastrukturę społeczną (szkoła, kościół) ▪ tereny do zagospodarowania na infrastrukturę rekreacyjną dla mieszkańców i turystów	▪ słaba jakość gleb pod względem ich rolniczego wykorzystania, ▪ brak wysokotowarowych wyspecjalizowanych gospodarstw rolnych, ▪ brak wpływu posiadanych walorów turystycznych na gospodarkę miejscowości i dochody mieszkańców, ▪ brak infrastruktury kanalizacyjnej ▪ brak miejsc noclegowych ▪ zły stan dróg ▪ słabe zagospodarowanie przestrzeni publicznej ▪ brak infrastruktury sportowo-rekreacyjnej
Szanse	Zagrożenia
▪ możliwość wykorzystania funduszy UE na rozwój infrastruktury i przedsiębiorczości, ▪ atrakcyjne położenie miejscowości pod względem rekreacyjnym dla mieszkańców Trójmiasta, ▪ wzrost zainteresowania terenami rekreacyjnymi, położonymi poza dużymi aglomeracjami miejskimi	▪ bezrobocie ukryte wśród mieszkańców zajmujących się rolnictwem, ▪ ubożenie społeczeństwa Połęczyna, ▪ niewykorzystanie posiadanych walorów naturalnych, ▪ odpływ ludności na obszary o lepszych warunkach bytowych,

VI. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ W OKRESIE CO NAJMNIEJ 7 LAT OD DNIA PRZYJĘCIA PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI, W KOLEJNOŚCI WYNIKAJĄCEJ Z PRZYJĘTYCH PRIORYTETÓW ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI Z PODANIEM SZACUNKOWYCH KOSZTÓW ICH REALIZACJI.

Odzwierciedleniem wniosków dotyczących stanu obecnego miejscowości Połączyna oraz perspektyw jej rozwoju na przyszłość jest pakiet projektów do realizacji zaplanowanych na lata 2009-2016. Przewidziane zadania pozwolą z jednej strony na wykorzystanie posiadanych walorów środowiskowych dla rozwoju społecznego i gospodarczego a jednocześnie przyczynią się do wyeliminowania lub ograniczenia obecnie zidentyfikowanych słabych stron oraz zagrożeń w rozwoju regionu.

Przedstawione poniżej zaplanowane projekty mają charakter przede wszystkim inwestycji infrastrukturalnych w zakresie infrastruktury społecznej i technicznej.

1. Modernizacja drogi dojazdowej do wsi Połączyno.

W ramach projektu wykonane zostaną prace remontowe na odcinku drogi dojazdowej do wsi polegające na poprawie stanu jej nawierzchni oraz poszerzeniu profilu drogi. Obecnie istniejący odcinek drogi pokryty jest płytami betonowymi, bez chodnika dla pieszych. Inwestycja ta będzie miała na celu poprawę bezpieczeństwa ruchu zarówno dla pojazdów mechanicznych jak i osób pieszych. Rezultatami realizacji projektu będą przede wszystkim:

- skrócenie czasu poruszania się po drodze,
- obniżenie liczby wypadków,
- zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska naturalnego.

Wartość inwestycji: około. 50.000 zł

Termin realizacji: lata 2009 - 2016.

2. Zagospodarowanie placu zabaw.

Przedmiotem projektu jest uporządkowanie terenu gminnego i w ramach tego budowa placu zabaw dla najmłodszych. Tereny do zagospodarowania znajdują się w centrum wsi i są doskonałym miejscem, które zagospodarować można na cele rekreacyjne dla najmłodszych. Urządzenie tego miejsca wpłynie pozytywnie na wizerunek miejscowości i jednocześnie przyczyni się do stworzenia oferty rekreacyjnej dla mieszkańców a tym samym przyczyni się poprawy jakości ich życia.

Wartość inwestycji: 50.000 zł

Termin realizacji: 2011

3. Budowa boiska sportowego ogólnodostępnego.

Przedmiotem projektu będzie zagospodarowanie terenu gminnego w celu budowy boiska sportowego. Inwestycja ma na celu stworzenie zaplecza infrastrukturalnego dla wszystkich mieszkańców miejscowości, które stanowić będzie jednocześnie miejsce, w którym organizowane będą coroczne imprezy tj. festyny i wydarzenia okolicznościowe.

Inwestycja przyczyni się do poprawy jakości życia mieszkańców, pozytywnie wpłynie na wizerunek miejscowości a także poprawi bezpieczeństwo spędzania wolnego czasu przez najmłodszych mieszkańców Połączyna. Wychodzi ona na przeciw obecnie istniejącej sytuacji braku dobrze wyposażonego i zorganizowanego obiektu tego typu.

Wartość projektu: 200.000 zł

Termin realizacji: 2015-2016

4. Modernizacja parkingu i zagospodarowanie terenu przy Kościele

Projekt przewiduje stworzenie parkingu w bezpośrednim sąsiedztwie zabytkowego Kościoła w Połączynie. Obecnie istnieje jedynie wyznaczone, nieutwardzone miejsce do parkowania, nie pozwalające na korzystanie z niego w okresie niepogody. Jednocześnie nie posiada wydzielonych miejsc parkingowych oraz właściwego oznakowania. Inwestycja przyczyni się do poprawy stanu technicznego tego terenu, co umożliwi korzystanie z parkingu przez cały rok niezależnie od warunków atmosferycznych.

Wartość inwestycji: 20.000 zł

Termin realizacji: lata 2012

5. Renowacja zabytkowych organów w Kościele

Projekt przewiduje renowację zabytkowych organów, które są w bardzo złym stanie technicznym i wymagają pilnych prac konserwatorskich. Realizacja niniejszej inwestycji przyczyni się do zachowania materialnego dziedzictwa kulturowego oraz zabezpieczenie zabytku. Zrealizowanie projektu przyczyni się do uzyskania dobrej jakości dźwięku, co będzie mogło być źródłem głębokich przeżyć i wrażeń dla następnych pokoleń.

Wartość inwestycji: 50.000,00 zł

Termin realizacji: lata 2011

6. Remont dachu i wieży Kościoła

Realizacja inwestycji przewiduje prace remontowo – konserwatorskie pokrycia dachowe i wieży kościoła. Obecny stan prowadzi do nieustającego niszczenia, zatarcenia cennego zabytku. Przeprowadzone prace pozwolą na zabezpieczenie zabytku oraz zachowanie materialnego dziedzictwa kulturowego.

Wartość inwestycji: 150.000,00zł

Termin realizacji: 2011-2012

7. Wymiana pokrycia dachowego z eternitu na blacho dachówkę w Szkole Podstawowej

Obecny stan techniczny budynku jest zły nie odpowiada wymogom i normom dla tego budynków infrastruktury społecznej. Chcąc zapewnić odpowiednie warunki edukacji uczniom pobierającym naukę w tej placówce konieczne jest poniesienie niezbędnych nakładów finansowych i rozpoczęcie prac remontowych. Przewidziane prace w projekcie wpłyną na także na poprawę stanu środowiska.

Wartość inwestycji: 70.000,00 zł

Termin realizacji 2012

Zbiorcze zestawienie planowanych inwestycji w miejscowości Połęczyno przedstawia poniższa tabela:

Tab 9. Zestawienie planowanych inwestycji na lata 2009-2016

Lp.	Nazwa zadania	Koszt w zł
1	Modernizacja drogi dojazdowej do wsi Połęczyno	50.000,00
2	Zagospodarowanie placu zabaw	50.000,00
3	Budowa boiska sportowego ogólnodostępnego	200.000,00
4	Modernizacja parkingu i zagospodarowanie terenu przy Kościele	20.000,00
5	Renowacja zabytkowych organów w Kościele	50.000,00
6	Remont dachu i wieży Kościoła	150.000,00
7	Wymiana pokrycia dachowego z eternitu na blacho dachówkę w Szkole Podstawowej	70.000,00
	Łącznie	590.000,00

Tab 10. Źródła finansowania zaplanowanych do realizacji przedsięwzięć

L.P.	Nazwa zadania	Koszt całkowity PLN	Struktura finansowania			Finansowanie			
			Wkład własny	Środki zewnętrzne		Własne		Środki zewnętrzne	
					Opis	PLN	%	PLN	%
1.	Modernizacja drogi dojazdowej do wsi Połęczyno	50 000,00	X	-	-	50 000	100	-	-
2.	Zagospodarowanie placu zabaw	50 000,00	X	X	Program Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007 – 2013 – Oś 3 – Działanie „Odnowa i rozwój wsi”	12 500	25	37 500	75
3.	Budowa boiska sportowego ogólnodostępnego	200 000,00	X	X	Ministerstwo Sportu i Turystyki- Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej	134 000	67	66 000	33
4.	Modernizacja parkingu i zagospodarowanie terenu przy Kościele	20 000,00	X	X	Program Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007 – 2013 – Oś 3 – Działanie „Odnowa i rozwój wsi”	5 000	25	15 000	75
5.	Renowacja zabytkowych organów w Kościele	50.000,00	X	X	Program Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007 – 2013 – Oś 3 – Działanie „Odnowa i rozwój wsi”	12 500	25	37 500	75
6.	Remont dachu i wieży Kościoła	150.000,00	X	X	Program Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007 – 2013 – Oś 3 – Działanie „Odnowa i rozwój wsi”	37 500	25	112 500	75
7.	Wymiana pokrycia dachowego z eternitu na blacho dachówkę w Szkole Podstawowej	70.000,00	X	-	-	70 000	100	-	-

Tab 11. Zestawienie zaplanowanych inwestycji wg terminu ich realizacji

Lp.	Nazwa zadania	Termin realizacji
1	Zagospodarowanie placu zabaw	2011
2	Modernizacja drogi dojazdowej do wsi Połączyno	2009 - 2016
3	Modernizacja parkingu i zagospodarowanie terenu przy kościele	2012
4	Budowa boiska sportowego ogólnodostępnego	2015-2016
5	Renowacja zabytkowych organów w Kościele	2011
6	Remont dachu i wieży Kościoła	2011-2012
7	Wymiana pokrycia dachowego z eternitu na blacho dachówkę w Szkole Podstawowej	2012

Tab 12. Harmonogram Gantta dla planowanych przedsięwzięć

Lp.	Nazwa zadania	Rok							
		2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
1	Zagospodarowanie placu zabaw								
2	Modernizacja drogi dojazdowej do wsi Połączyno								
3	Modernizacja parkingu i zagospodarowanie terenu przy Kościele								
4	Budowa boiska sportowego ogólnodostępnego								
5	Renowacja zabytkowych organów w Kościele								
6	Remont dachu i wieży Kościoła								
7	Wymiana pokrycia dachowego z eternitu na blacho dachówkę w Szkole Podstawowej								

SPIS RYSUNKÓW

- Rys 1. Położenie administracyjne gminy Somonino w województwie.
- Rys 2. Położenie Połączyna w regionie.
- Rys 3. Nieregularny układ przestrzenny Połączyna
- Rys 4. Niebieski szlak rowerowy biegnący przez Połączyno
- Rys 5. Szkoła Podstawowa w Połączynie
- Rys 6. Kościół pw. Św. Andrzeja Boboli w Połączynie

SPIS TABEL

- Tab 1. Charakterystyka demograficzna gminy Somonino na tle powiatu kartuskiego w 2007 roku.
- Tab 2. Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze regon wg sektorów własnościowych
- Tab 3. Struktura użytkowania gruntów w miejscowości Połęczyno w ha w 2008 roku.
- Tab 4. Struktura wiekowa mieszkańców Połęczyna
- Tab 5. Struktura jakości gruntów według klas gleb w ha.
- Tab 6. Struktura wielkościowa gospodarstw rolnych w Połęczyno
- Tab 7. Rodzaje prowadzonej działalności gospodarczej w Połęczynie
- Tab 8. Analiza SWOT dla miejscowości Połęczyno
- Tab 9. Zestawienie planowanych inwestycji na lata 2009-2016
- Tab 10. Źródła finansowania zaplanowanych do realizacji przedsięwzięć
- Tab 11. Zestawienie zaplanowanych inwestycji wg terminu ich realizacji
- Tab 12. Harmonogram Gantta dla planowanych przedsięwzięć